

MARCZIUS TIZENÖTÖDIKE.

Péntek

98. szám.

Pest, július 7. 1848.

Nem kell táblabíró politika.

Előfizethetni csak a kiadónál országúton Kunewalder házában, vidéken a k. postahivatalnál.

Előfizetési ár:

Július elejétől kezdve fél évre Budapesten házhozhordással 5 ft. Vidékre postán borítékban 6 ft.

Évnyegyedre Budapesten 2 ft. 30 kr. vidékre postán 3 ft. 30 kr..

Egy hónapos elő fizetést csak helyben, s a hónap első napjától számítva 1 forint-jával fogadunk el.

Hirdetésektől egy háromszor hasábozott sorért, vagy ennek helyéért 3 kr. peng. p. fizetelük.

Pest jul. 7.

Néhány nap óta hogy az országgyűlés meg van nyitva, alig gondolunk azokra, a mik a fővároson kívül történnek.

A mai alsóházi ülésben Kazinczi Gábor szóba hozta a tegnapi érkezett sürgönyök tartalmát.

Erdélyen túl az oláh népesség teljes revolúcióban van, s hogy már a republica ki volna kiáltva.

És mi legelőbb, hogy egy orosz hadsereg a Pruton átkelt volna.

Az olvasó azt képzele magában, hogy a képviselők háza e hirre izgásba jött, hogy kapkodtak ide s tova, s hogy valamelyik szónok felállt s a minisztereket a hír valóságáról interpellálta.

A világ minden kincseért sem. Épen mintha Kazinczi Gábor azt jelentette volna, hogy a szél a soroksári torony keresztjét megörbítette.

Részünkről mi marcius óta folyvást ijesztgetjük a táblabíró a muszkával. — Annyit össze vissza beszéltünk e tárgyról, hogy tán már nevetségesek is voltunk.

Ma azt jelenték nekünk, hogy legelőbb s leg-hatalmasb ellenségünk tullepett a határon, s hogy Jassy mellett van, és a táblabíró-párt még curiositást sem mutatott a valóság kikémlésére.

Ezen emberek mindig tudnak magoknak valami vizsgálatot előteremtteni.

Azt mondják magokban, eh, hadd legyenek ha nekik tetszik Jassyban. Jassy még nem Kolozsvár.

Természetesen, ha majd Kolozsváron lesznek

azt fogjuk mondani Kolozsvár nem Debreczen — s így tovább. Debreczen még nem Szolnok — Szolnok még nem a Rákos mező, s a Rákos mező még nem Pest s a pesti redouteterem.

Szórul szóra így gondolkozott a magyar 1526-ban a mohácsi vész előtt. Akkor is volt egy valódi nemzeti párt mely mindig sürgeté a készületet s fegyverzést, de senki sem hajtott rájuk.

Ulászló, s II. Lajos kora tette meg az első lépést, hogy a magyar táblabírónemzet legyen.

A szép eredeti faj rabszolga lett, az urak pedig kényelmökben eltespedének.

A sors meghozta a legrettenetesb büntetést. A mohácsi nap a magyart kitörölte a nemzetek sorából. Az ország színhelye lön a kereszténység s a pogánység közötti harczoknak.

És mi még sem akarunk okulni. — Egy igaz közmondásunk volt. Maga kárán tanul a magyar, s most ezt is meghazudtoljuk.

Három százados gyarmati helyzetünk minket az iszonyatosságig kicsinkedökké tett.

Egész nyugat, s közöttünk azon népfajok, mellyeknek rokonai köztünk nagy számmal vannak, új zászlókat tűznek fel, és mi haza és emberiség áruló lomhasággal itten csekélységekkel bibelődünk.

A sors szeszélye tán csak néhány hetet adott készületre, s mi itt nyomorultán vesztegetjük az időt.

A képviselők házában az ülések hasonlítanak a zsidó-vecsernyéhez, igazi vármegyegyűlés, melly ha határozott is valamit, csakugy nem volt eredménye, mint mikor semmit sem határoztak.

A jóérzésű embernek pirulni kell és szégyenkedni, hogy midőn egybeseregelve látja azokat, kiket a nemzet azért küldött ide, hogy tegyenek, azok július másodika óta többet nem tettek, minthogy ma vagy egy pár verificationalis kérdés felett itéletet mondtak.

A miniszterek? Ezek ott ülnek székeiken, jönnek mennek, unatkoznak, s kezökben egy ollóval papírt szedelnek.

A magyar képviselők házában a ministeri padok a szó teljes értelmében a hallgatóság. Ha valaki a közönyösséget leakarná festeni, ne menjen tovább üljön le szemközt a miniszterekkel egy a lapudositok számára rendelt asztal mellé, és kezdjen rajzolni.

Egész ülés alatt kivételesen egyszer láttuk, hogy az igazságministert valamely tárgy érdekelte. —

A ház curiosus volt a szavazás spectaculumátelőször látni. —

Az igenlők felálltak, a tagadók ülve maradtak. Ez alkalommal a ministeriállások hirtelenében nem tájékozhaták magokat.

Azonban az igazságügyminister nagy ügyesen föltalálá magát s megfordult. És láttunk egy fenséges bizonyosságot egy némellyek függetlenségéről. —

Ugy képzelje az olvasó mintha előttünk egy zongora belje nyílnék, hol a húrokra ereszkedő könnyű fácskák a játszó kéz érintésére fel fel ugrándoznak. Így volt a centrum a mint az említett minister végig nézett a padokon, teljes katonai renddel ugrandozának fel a követek.

A minister felnézte őket: igazi peloton felkelés volt sorba mint a falusi bíróság.

És mindezekben a lélek elszomorodik.

Mindnyájan egymást okozzuk: mindnyájan egyformán fogunk bánkodni midőn már késő lesz.

Azt hogy mi mentené meg Magyarországot sokan érezzük, de annak felhozásával illy szomorú körülmények között a jó ügynek még ma nem használnók.

Olly emberekkel van ügyünk kik még a szavaktól is félnek.

Azt az egyet azonban még is tudjuk, hogy e jelen kormányzasi modorral a hazát meg nem mentjük.

Kormányunk férfiai a marciusi napok előtt a sötétben fénylhetek most világosabb, van s fényök többé ki nem válik.

A haza megmenése új modort kíván. A mostani modor, ezen Insbruckba lötésfutás, a régi oppositio eljárásának egyik módosítványa.

A miniszterek futkosnak az ige után. És a magyar, ha jó szót hall, annyira boldog és megelégedett.

Iszonyatos vaktság vert meg minket. Egy jó szóra éljeneket kiáltunk, s meg vagyunk nyugodva, s más részről száz meg száz indicium van arra, hogy minket a német csak bolondit, hogy helyzetünk csak alkotmányosdó, mert ha alkotmányunk megvédésére így készülünk: sokkal előbb, mintsem gondolnók, kénytelenek leszünk védtelenül áldozatul esni, vagy gyalázzattal és szégyenkedéssel oda borulni az osztrák ministerium lábaihoz, s mint az irásban a tékozló fiu, töredelmesen bocsánatot kérni, hogy mi ellenök és magunk ellen vétkeztünk, midőn az önállóság czifra beszéde által elkapatva, a jó utról letántorodtunk.

A jelen politikának más eredménye nem lehet. Nem lehet pedig kül viszonyaink miatt. Köröttünk jobbra balra minden forrongásban s lázban van. A győzelem az első zászló bátor emelője lesz. A többség nyugalmat kíván, s oda gyülekszik hol azt leghamarább sülleli.

Kormányunknak nagy nyombusza van. Hanem a részletek tárgyalása alatt e nyombusz észrevételül el fog enyészni.

Ki fog tűnni, hogy a mit eddig a kormány

tett: annyit a legközségesb tehetségű ember is tehetett.

Ugyan mutasson fel valaki csak egy kormányi intézkedést mellyen a táblabírói kicsinkedésnek szelleme mint bélyeg rá nem volna ütve?

Nagy Gedeon a Marczius Tizenötödikének üdvözlését.

Szerkeztő.

Szóljunk már egyszer a politikai dolgokon kívül más egyéb okosabbakról is.

Nézzon ön előfizetői könyvébe, s látni fogja hogy a sok desperatus táblabírói nevek között, miként csillognak mint sötétben a gyémánt, a legszebb hölgyi nevek.

Ezek önről azt mondják, süsse meg s egye meg a Marczius azt a Hám Jánossát, Zicsijét, Tihanyiját, Majlátját, Bánhidiját. Mi gondunk nekünk az ilyen divatból kiment népekre, a mi ujságunk beszéljen nekünk egy néha kellemes dolgokról is, ha azt akarja, hogy tovább is tartsuk.

Igy beszélnek szerkeztő. Azért engedjen ma nekem egy kis helyet, hadd vegyem elő, a mennyire tölem telik, a színházat.

Igen a színházat, mert a vidéken a tevékenységekről közmondásos magyar ministeriumról már azt hiszik, hogy színházunkat is fegyvergyűrrá alakította át.

Beszéljünk a színházról, ez önnek kedves mulatsága, s tegnap is Macbeth alatt azt mondta, hogy egy illy operát nem ad tizenkét országgyűlésért.

Én is ezt mondom, sőt ön azt is tudja, hogy én Macbeth hallása után körülbelül egy hétig képtelen vagyok, minden komolyabb munkára.

Illyenkor bármit teszek, füleimmel a romantikai zene e legmagasztosabb phoenomenona folyvást kaczerkodást üz. A mathematicai tételeket Petőfi dalainak látom, a vármegyegyülés zsidongása harmonia. Csiki Sándor pattogó dictiona a legandalítóbb cavatina.

Rajta tehát, s szóljunk Macbethről, s ne igen gondoljunk vele ha táblabíró dörög is egy kicsit s azt mondja rólunk, hogy illyen amolylan, hát azért prenumerálok az ujságát, vagy azért veszem meg rendszeren egy pengő garassával darabját, hogy itt komédia darabról írjon. Na, ki fogyott már ez is a szuszából, ez is elmondott már mindent a mit tudott, úgy mint a Jelenkor.

De ne hallgassunk mi minden emberre, csevegjünk egy kicsit a mi szép olvasónéinkkal is, s mondjuk el, mennyi örömet élveztünk mi tegnap azon harmadfél óra alatt, míg Macbethet végig hallgattuk.

Azaz, hogy tegnap bizony sokkal kevesebet élveztünk mint máskor, a közönség igen fészkelődött és mormogott, pedig operában a csendesség épen olly szükséges, mint a világosság akkor, ha egy szép festményt akarunk megnézni.

Zugás és moraj közt az opera ollyan, mint bezárt vas táblás ablakok mellett a műkiállítás.

Szerkesztő. Én a politikától megszöktem. Én és őn azt hittük, hogy szavaink igazsága itt-ott elhat, oda a hova kell, de én el vagyok kedvetlenítve.

Marczius óta a politikai mezőn a mennyire telt, egy sereg argumentumot elpuskázunk.

Mi nagyszerűleg le vagyunk dorongolva, olly annyira, hogy argumentumainkat a táblabíró párt czáfolatokra sem méltatta.

A táblabíró párt itatni és voksolni szokott. A táblabíró pártnak isten jó vastag bőrt adott olly csekélységek mint az argumentum még nem igen hatnak elevenére.

Beszéljünk hát színházról.

Beszéljünk Macbethről. Beszéljünk Verdiről, ki e művében a zene nyelvvel adta vissza Shakespeare mindenható lélkét.

Azonban tegnap e mindenható tűznyelv is a pusztában hangzott el.

A magyarra e pillanatban semmi sem hat. Ő most kéjeleg azon látványban, hogy az alkotmányosság külsőt majmolgathatja.

Egész előadás alatt zugtunk morogtunk. Ha a muzsikák Pestre jönnek s a páholyainkból kozák hetmanok kandikálnak ki, érzéketlenebb publikum akkor sem lehet.

A szépnek igaznak valónak egy eszméje van. A szónoklat költészet zene, festészet szobrászat csak a nyelv, mellyen ezen eszme kifejeztetik.

Az ember nem érthet minden nyelvet. Azonban azt szokták mondani, hogy a valódi szépség eszméjének a zene a legkönnyebben érthető nyelve. Ez az anyanyelv.

És mi tegnap ezen nyelvet sem értettük.

Tenger áradatként uralkodott felettünk a legszébb zene. Előttünk volt az alkalom hogy szébb hazák vidékeire engedjük lelkünket ragadtatni.

De mi álmosok és unalmasok voltunk: Mi csak szűk világunkban tudunk kerengeni.

Nincs magasb felfogásunk. És nem is kerestünk abban valami szébbet a mindennapinál.

Nem illyen nép való a haza megmentésére. — Azok, kikben lélek és fogékonyság van, otthon maradtak.

Tormába esett féreg vagyunk — nem látunk tovább az orrunknál — szegény lelkűek vagyunk. Táblabíráknak születünk.

Első Psalmus.

Balog Kornél györmegyei követről.

„Fehér huszas! látod -é?”

Egy baj nem jár egyedül magában. A rosszat nem kell plántálni, hogy tenyésszék, mert az mag nélkül is megterem mint a gomba. Kutyából soh se lesz szalonna.

Addig addig, hogy végre is csak keresztül furja magát a szeg a zsákon.

Ez mind csak ollyan közmondás!

És többet is tudnék mondani, de fogadom, ennyiből is kitalálták már, hogy Bánhidi méltó vetélytársáról Balog Kornélról legyen a szó.

Igenis ő róla van a szó!

Mindenesetre nagy szerencse pedig, hogy kitalálták, mert úgy is a lett vón' ennek a vége, hogy elébb utóbb csak kimondtam volna, a mennyiben nem szeretem zsákbán árulgatni a macskát. Tehát még egyszer, ő róla van a szó.

Balog Kornél györmegyei követ, talpig pe-

csovics és kedves ember! Oh nagyon kedves egy ember! Krisztusi gyerek!

Sqeer, a londoni koldusokban az iskolamester azt mondaná, ha látná: „Jer báránkám, hadd csókoljalak meg,” most már nem adják a londoni koldusokat. Pedig Balog Kornélnak csók kell... ez esetben méltó vetélytársának, Bánhidinak kell exequalnia a csókot.

Bánhidi exequalni fogja azt. Ők régi ismerősök, testilelki barátok, és Bánhidi, mint mondják, Balog Kornél iskolájában tanulta a pecsovicsizmust.

Ez nem az én hitem!

Az én véleményem szerint e mind a kettő genie, és e kettő közül egyik is a másikatól soha semmit sem tanulhatott. Hogy e mind a kettő pecsovicsnak született, s hogy így vannak azzal, mint a jó agár a hajtással, ha mező és nyul nincs, udvarban csirkére hajtanak.

Balog Kornél legközelebb votumra tartott hajtást. És megfogta... feljött követnek... csak hogy vissza kell menni...

Vissza kell pedig menni, mert tilosba vadászott!

Vesztegetett!

Huszásával kelt el az ember!

Szavazás alatt négy jelentette magát, hogy őket huszassal vesztegeték, iszonyu zaj támadt.

A hajtvadászatban fővadászmesterek Koller az aljegyző, és Király a mérnök voltak. Mellesleg legyen mondva Koller jobban tud nyulat fogni, mint eszmét, és valahányszor tollat fog kezébe óriási bakokat lö. — Király a mérnök vadásznak se jó, a zaklatás alatt úgy futott, mintha csak ő lett volna a nyul, s végre egy hüvös pocsolya puha iszapjába rejtette el magát.

Az elnöknek végre sikerült lecsendesítenie a zajt, a szavazás tovább folyt...

Csakhamar ismét négy jelentette magát, a kiket huszassal és borral akartak vesztegetni...

Végre győzött a Balog ügy.

De a magokat bejelentettek névszerint irattak a jegyzőkönyvbe, a vesztegetési kísérlettel együtt.

És Balog Kornél ezt a jegyzőkönyvet hozza föl...

Hahaha!

A verificationalis választmány, nincs eset, hogy a vesztegetési kísérletek illy nyilvános napfényre hozatala mellett, Balog Kornélt vissza ne küldje

Balog tehát vissza fog sétálni.

És ez egy részt malheur, Balog itt minden-cetre a nyulat jádszta volna, és mi úgy szeretjük nézni a szép hajtást, semmi, itt lesz Bánhidi — ? — ha Balog elmegy is.

asboD.

Képviselési táblaulése.

Jul. 7-én.

Felolvastattak a házi belrendszabályok kidolgozására kiküldendő választmányba tagsigra többséget nyertek nevei, ugymint: Pázmándi, Kazinczi, Giczi, Pálfi, Nyári, Teleki, Irinyi, Berzerédi, Deák.

Madarász L. Indítványozza, hogy addig is;

míg a ház rendszabályai elkészülnek, a karzatok a közönségnek megszorítás nélkül nyitva álljanak s e szerint jegyeket a követek se kapjanak. (helyes, helyes.)

Egy tag. Előtte szóló véleményét pártolja, mert a mostani rendezést a közönségre nézve méltán bosszuságot okozónak nézhetni. (helyes, helyes)

Asztalos. A képviselők a karzat sympathiáján vagy antipathiáján felül állanak. (helyes, helyes.)

Egy más tag. A követeket belépti jegyek osztogatásával felruházni nem lehet, mert azt mondhatnák, hogy mi csak azokat eresztjük ide, kik nekünk tetszenek. (Helyes.)

Kazinczi G. Nem látja a közönség jogát megsértve, mert a jegyek a különböző véleményű követek által adatnak ki. Egyébiránt kisszerűségnek tartja billétek ki vagy nem adhatása felett vitatkozni, midőn a haza veszélyben van. (Helyes. Helyes.)

Maradjon, maradjon! Napi rendre! Helyes, helyes.

A tárgy illy épületes módon bevégezhetővé, a ház a kifogás alatti választások vizsgálatához fog. A többek közül csak az első eset feletti vitát közöljük a többi ennek váriáziója.

Román J. Beregi követ választása iránt Nyári indítványára — a jegyzőkönyv felolvasatván, ennek nyomán

Nyári a választást érvénytelennek vallja.

Egy más tag érvényesnek mondja (helyes).

Csiki. A sectio véleményét akarja felolvasatni (mindenfelőli kiáltás: hisz épen most olvasták fel! szavazzunk!)

Elnök. Ki Nyári tagtársunk véleménye mellett van, álljon fel.

(Fel áll három tag.)

Madarász L. Most azt a kérdést lehetne feltenni, ha valjon ki lehet e venni a többséget? (nevetés)

Bonis. A választás addig mig ellene okadtoltabb kifogás nem tétetik, feltételesen hiszi érvényesnek elfogadhatatni (helyes, helyes).

Kazinczi G. Teljesen érvényesnek tartja. (helyes.)

Deák. Feltétlen kárhoztatást, feltétlen jóváagyást és feltételes jóváagyást vett ki a szőlők különböző véleményekből. Ezek szerint legheylesebbnek véli motiválatlanul szavazni. (helyes, helyes, helyes.)

Az érvénytelenség kimondása mellett az előbbi tagok ismét tömegestül felállanak, minek következtében Román 7 megválasztás érvényesnek kijelentetett. Ebből aztán természetesen folyt azon igen okzerű második kérdés, ha valjon kell e ezen tárgyban további vizsgálat? Ekkor ritka logicával a vizsgálat mellett sokan felállottak, kik pedig a választást az imént érvényesnek nyilatkoztatták. —

Egy szó. Hogy lehet egy érvényesnek nyilatkoztatott választásban vizsgálat iránt szó.

A többség a vizsgálat ellen ütött ki.

Végy ehhez egy becsületes türelmű auditoriumot egy rakás halljuk-ot, továbbat és helyest s egy lármás testületet, s kész van a mai ülés képe.

Megemlítjük, hogy Vojnics Lukács kiskorúsága miatt csakugyan nem fogadtatott el. Sajnáljuk. —

Csernátoni.

Elegia.

Nagy Károlról.

Van a kis kunságban egy nagy falu, kinek neve Szabadszállás; ebben a Szabadszállásban van egy vaskalapos kávinista esperes, mellynek neve Nagy Samu, az ő fiának Nagy Károlnak ides apja. —

Nem hiába pedig neve Nagy Samu, mert megüti a tizenhat markot, és van neki nyaka, de vastag, miként Luther Mártonnak, mellyért is az ő nyakasságával fölülhaladja Calvinus Joannest, mintha csak az uristen is esperesnek teremtette volna! —

Hallottuk az ő szép tulipántos és sárgapitykés szavait a superintendentialis gyűlésben, és gyöngyözködénk az ő esperesi stylusában, mellynek igéi szakasztott a bibliáé azon bibliáé, mellyből baltaélen füttyörész az alföldi csikós.

Az ő kis Nagy Károl fiának e gyűlés volt utolsó képezdéje, a holott is az édes tától eltanulá ama pirosipókos és csattagós oratori lingvát, mellynek három generatióra kiható színei ott pironkodnak a Pesti Hirlap hirdetései közt, a számalomra méltó szerkeztő-pár tudta és akarata nélkül.

Ó Károl, Károl, te kávinista öspörös Károl, mennyi szép remény csingallószkodott a te nagy nevedhez a kunságban!

Te candidatusa a coadjutor-kurátorságnak.

Candidatusa a táblabírói tekintetes corpsnak.

Nagyreményű kunkapitány — osztályfőnök — állodalmi titkár — s tudja a jó ég idővel tán minister is!!? így kellett-e magadat tönkre silányítani?

Ime, most csak egy kis képviselő vagy, képviselője szép kunságnak, három esztendeig — ha előbb haza nem lóditanak —; de örökös képviselője ama szennyes irománynak, mellynek megérdemlenéd, hogy betűi a hirlapról levételvé el-törölhetlenül hátadra süttessenek.

Te képviselő lettél hivatás nélkül, és eljövén Pestre, meggyalázád a te familiáris nevedet, mellyet édes apádól kapál, az által hogy litteratorrá lettél, föllépván a Pesti Hirlapnak plakátrovatában, mellyet a lapkihordó szerkezt.

O te nagy és nemes familiából való Károl, képviselője a kun tek. rendeknek, és öspörös apád nagyhordóju pinczéjének, öleld és puszid meg a te brilliántos kollegádat Bezerédy Kricsit — és halj meg.

És ti Szabadszállásnak népe, tegyétek őt spiritusba apjával együtt, s adjátok át a muzeumnak, hogy az unokák ujjal mutassanak rájuk, mondván: ime a vastagnyakúság s gögnek megtestestült képe — két példányban itató (!) papirra nyomva.

Te pedig Szabadszállás, melly egy magyar költőnek nem adál szabad szállást, vedd el büne-

idnek méltó jutalmát istentől, és legyen belőled tót falu, még pedig lutránus!

Kapuczinusfi.

Annyit már tudunk, hogy az országlet pénzt és katonát kíván,

A kincstár meglehetősen kezünk közt van.

A kiállítandó 200,000 honvéd, alkalmazhatik é az 1849: III. 3: 8; szerént az ország határain kívül? olly kérdés, mellynek eldöntése kell, hogy a 200,000 honvéd, s a szükséges pénz erő megszavazását megelőzze.

Azok a bécsiek még sem olly bárgzu politicusok, minőknek tartjuk.

Lecsepülik pénzünkön tartott haderőket az olaszokat, tengeri szomszédainkat, és a csehket, kik austriai fölülhaladást garantáltak.

S ha e két oldalról bátorságban lesznek, nem fogják e saját, s az alkotmányra még fel nem esketett honfiainkat ellenünk fordítani.

Ugyan mért szitanák a horvátoknak bérmált három tót, és a tótnak keresztelt három kiegészítő magyar megyében, a lázadás és pártütés tüzeit?!

Ezek elfoglalásának, ha az egész hont meg nem hódítják is, terve, látszik kész.

A bécsiek jelenleg csak a burocratió 390 éves politicáját folytatják irányunkban.

Hazánk sem a tatárjáráskor, sem a mohácsi gyászkorban, nem volt a veszélynek és pusztulásnak annyira kitéve mint jelenleg, mert soha olly védetlen, olly készületlen nem állott,

Nemzetőrségünk fegyverzetlen és gyakorlatlan, a fegyvergyár mint hitelesen tuojuk még szeptemberbe se fog fegyvereket gyárteni. Állandó katonaságunk csaknem mind külföldön. s átánosan illyen tisztékkel előzőnlve szogálja azon ügyet, melly hazánkat legvalószínűbbleg fenyegeti veszéllyel.

Minden körülmén az 1849: 3: §. 8, elörlését, vagy alkotmány s törvény szerűleg változtatását kívánja.

E törvényczikk nem csak nem alapszik alkotmányunkon, s régibb törvényeinken, hanem azokkal homlok egyenest ellenkezik.

Minek itt a magyar honvéd rendszerre kiterjeszkedni.

Elég az, hogy az 1815: 8-ban is ki van mondva, hogy a magyar csak hazája védelmére katonáskodik, s számtalanok törvényeink, mellyek szerént a magyar katona nem tartozik külföldre kimenni, ha pedig tetszik neki a király fizeti. —

Igaz, az 1715: 8-ban csak a nemességöl mint a korban katonáról van az kijelentve, ám do épen ezen törvény általhozottól do az állandó katonaság: és még is nem csak az nincs benne nyíltan kimondva, hogy az állandó katonaságot a király külföldre kiveheti, hanem épen azon oka adatik az állandó katonaság létesítésének mivel a nemesi felkelés elégtelen a hon megoltalmazására. Tehát az állandó katonaság is, csak a hon védelmére szolgál.

Az 1723. 2. mi változást sem tett a katonaságra nézve.

Mert tárgya nem is volt.

Mert abban a magyarok csak az austriai uralkodóház leányának első szülöttsége örökösödé-

HIRDETÉSEK.

Felelet

sét fogadták el, és állapították meg. És semmi egyéb.

Nem biztosították az austriai német, és egyéb tartományok statusességét.

Nem léptek az austriai német, és egyéb tartományokkal semmi féle szerződésre.

A találkozás csak az, hogy míg III. Károly, I. József, és I. Leopoldnak leánymaradéka lessz; addig a magyar birodalomnak királya azon elsőszülött, ki az austriai német és egyéb, tartományokban is uralkodó.

De a magyar birodalomnak az austriai német és egyéb tartományokkal semmi köze, vagy is mint az 1723: 1 és 2-re hivatkozó 1790. 10; kifejezési, Hungaria cum partibus adnexis, Regnum liberum, nulli alteri Regno aut populo obnoxium.

A pragmática sanctio szerént első uralkodó Mária Terézia, az örökösödési háborukor, nem parancsolta ki külföldre a magyar katonaságot.

De azért a felkért magyar nemzet, melyre az egész vita nem tartozott, mentette és tartotta meg, a pragmática sanctio szerénti királyának német és egyéb tartományait, mint ezt Mária Teréziának gróf Pálffy János akkori nádorhoz 1743-ik évi 13-ik júliusban írt levelében nyilván elősmeri és megvallja.

Ez a pragmática sanctio alkotók legközelebbi ténye, kik legjobban tudták, mi van abban.

Kész a magyar nemzet ezután is királyáért, német és egyéb tartományaiért is felhiva, sikra szállani, ha hazáját a megtámadástól nem félheti.

De azt csaknem kívánhatja tőle senki, hogy a midőn bent pártütés villong, Europa általános zavarában semmiről nem biztos a megtámadás ellen, a midőn még az egy uralkodó alatti németek is hadüzenetet, vagy a lázadókhosi csatlakozást rebesgetnek, akkor hadserege épen az ellenséges érzelmük érdekében küzdjön, s a haza védtelen maradván, ha a föld netalán az uralkodónak megmaradna is, de a magyar nemzet a földszinéről eltöröltessék.

Kényelmes is lenne az, haderőnket messze földre kivinni, s míg az a magyar birodalomnak egyáltalában nem használó, s inkább ártó ügyért halna el, addig e szép hazát meghódítani.

Azért hát el az 1848. III. §. 8-al, s haza külföldön élő vitézeinkkel, élőkön magyar tisztekkel.

S azután . . . álljunk köröm hegyre. —

Várady A.

Már János polgártársnak f. 1848. július 5-én 96. szám alatt megjelent felszólítására Kásselik János polgártársunkat illetőleg.

Nem tagadhatni ugyan, hogy nevezett ügyvéd ellen 1843-ki sept. 22-én 10,972. sz. alatt széksértési vád határozatotott legyen, de megint az is igaz lett dolog; hogy az érintett polgártárs ezen végzés ellen a fmltu udvari cancellariához folyamodván, onnan legfelsőbb rendelet mellett a tárgy a Maasz féle csőd perben hozandó felsőbb feljebbviteli Biróság elítélésére bizattatott, és ottan 1845-ki augustu 6-án 1296. sz. alatt Kásselik János polgártárs az ellene hozott végzés terhe alól végkép felmentett, mellynél fogva a széksértési pert, melly nem is büntető modoru, el sem lehet kezdeni. Pesten július 7-én 1848.

Zombori Vazul
fiscalis.

Eggenberger és Emich

könyvkereskedésben kapható.

A Nagy Somló hegyről, Vásárról Somló Vársárhelyről; heyzeti, történeli, természeti, gazdasági s költészeti tekintetben. Cseresnyés Sándor Veszprém megye első tiszti főorvosa által.

Egy könyomattal ára 40 p. kr.

Szivarok.

Legjobb minőségű fumei, bel és külföldi jutányos szivarok a „Fiume városhoz“ czimzett dohánykereskedésben kaphatók. — Lipótváros, 3 koronautca, Kernféle házban.

Nemzeti Köz-becsület

Véd-paizsa

1847 és 1848. évi törvények lelkéből.

tárgya:

a Magyarország pénzügye

írta

Hegedüs Zsigmond

Ára 10 p. kr.

Kapható Pesten minden könyvárusnál.

Tyukszemorvosi ajánlás.

Három évi tapasztalásunk után bátran tudtára adhatjuk a tisztelt közönségnek, hogy nem ismerünk Magyarhonban ügyesb embert a tyukszem fájdalmak megszüntetésében, mint Dr. Horváth Antal polgártársunkat; minek következtében különös figyelembe ajánljuk őt a hires magyar tyukszem orvost kiválkép azoknak, kik előtt még ismeretlen; mert a kik ritka ügyességét már tapasztalák, lehetlen hogy más kezekre bízzák lábaiknak ápolását. Lakása zöldfaucza 264.

Többen.

Krámer és Deutsch

férfi ruha-készítők nagyhid-utczai Fáy házban, ajánlják a t. cz. közönségnek jól felszerelt férfi ruha-tárkat a lehető legjutányosb áron. — Ugyanott nemzetöri diszruhák is a leggyorsabban készíttetnek.

Magyar kö-zépp-vasut.

Naponkinti indulások 1848-dik Majus 20-tól Augusztus végeig.

A t. cz. utazók kéretnek, sziveskedjenek legalább egy negyed órával az elindulás előtt a pályaudvarában megjelenni.

Pestről Szolnok felé személyvonat	reggeli 6 órak.
„ „	tehervonat déiben 11 ó. 45 p.
„ „	személyvonat délután 2 óra.
Szolnokból Pestre.	Tehervonat reggeli 3 óra 45 percz.
„ „	Személyvonat reggeli 6 óra 25 perczkor.
„ „	Személyvonat délután 2 óra 15 perczkor.
Pestről Vác felé reggel	6 óra 30 percz.
„ „	délután 2 óra 30 „
„ „	„ 5 „ 30 „
Váczról Pest felé reggel	8 órakor
„ „	délután 4 „
„ „	„ 7 „
	A magyar középponti vasut igazgatósága által.

Megjelenik e lap MINDEN ESTE Előfizethetni e lapra Pesten a Lukács László nyomdájában (Országuton Kunewalder házban). — A vidéken a postahivataloknál. EGYES SZÁM ára 3 kr. pp.

Felelős szerkeztő Pálfi Albert. — Nyomatja és kiadja Lukács László. Országut, Kunewalder ház.